

Buitenkunst Rotterdam

Metropool en marketing

Manhattan aan de Maas', 'Rotterdam architectuurstad' – het is sneu dat juist nu Rotterdam zijn architectuurjaar viert, het beeld van architectuurmetropool steeds meer als mythe wordt beschouwd. Deze krant berichtte al dat Amsterdam meer interessante gebouwen blijkt te hebben dan Rotterdam en nog meer twijfel wordt gezaaid door het boek *Dromen van een Metropool*, dat dit voorjaar verscheen. Daarin wordt onderzocht hoe het toch komt dat wij denken dat Rotterdam een wereldstad is.

Of die beeldvorming nu klopt of niet, het is wel de kern van de Rotterdamse *city branding*. En de beeldende kunst van de manifestatie 'Rotterdam 2007 City of Architecture' voedt die mythe, zo blijkt. In opdracht van het architectuurjaar schilderde Luuk Bode de stadsgeschiedenis als een enorme draaikolk van eindeloos staal, beton en wegen. „De energie die in de stad heerst, heb ik als een stuwende kracht willen weergeven,” zegt Bode. Zijn schildering bedekt tot eind deze zomer de straattegels van de Binnenrotte, het plein naast station Blaak.

Het architectuurjaar draait om allerlei moderne panden, maar enige historie is er ook op zijn plaats, vond de organisatie. Zij benaderde kunstproductiebedrijf the Mothership, dat op zijn beurt Bode benaderde. En al gaat het er officieel niet om de bouwkundige erecties aan de Blaak en Weena te evenaren, met zijn drieduizend vierkante meter verraadt het kunstwerk toch enige Guinness-Book-aspiraties.

De meeuwen en mensen op de grond hebben niet door waar ze op wandelen, zo groot is het. Het is als met een graancirkel: je ziet pas vanuit de lucht wat het voorstelt. Daarom is een toren opgericht die uitzicht biedt op de onderkant van de schildering: het beginpunt van waaruit de stadsbeelden omhoog en uiteen waaiëren. Dit knipoogt naar de traditie van schildertrucs – kunst met spiegels, trompe l'oeils, panorama's en andere visuele hoogstandjes waarmee in vorige eeuwen kunstenaars de mens vermaakten – niet zelden op markt en kermis. Maar Bodes ontwerp is niet zo ingenieus. Het optisch bedrog komt niet uit de verf en de dynamische compositie heeft weinig effect op zijn rechtlijnige omgeving.

De Oorsprong van Rotterdam foto Luuk Bode / Mothership

Maar grootstedelijk is het zeker en niet alleen vanwege zijn afmetingen. De schildering begint onderaan als een kleine draaikolk met lintbebouwing en stadsmuren, om via een brandende cirkel – het bombardement – uit te monden in een apotheose van moderne gebouwen en vierbaanswegen. Dit is de *Grossstadt* van de Rotterdamse stadspromotie, dynamisch en vibrerend. Bode bezigt de stijl van de eigentijdse metropool, cartoonesk en kleurrijk, met invloeden van graffiti – die in Rotterdam ironisch genoeg vooral welig tiert in de naastgelegen Hoogstraat, maar daar door de gemeente fel bestreden wordt.

Het is het toppunt van het 21ste-eeuwse verlangen naar zichtbaarheid: middenin de stad een kunstwerk laten maken om diezelfde stad te visualiseren.

Kunst ten dienste van *city branding*, is dat erg? Soms wel, hier niet. Eindimensionaal of fantastisch, hij zet alles in op die ene boodschap: het beeld van de metropool. Dit is niet Rotterdam, dit is de hardnekkige wederopbouwroom die Bode verbeeldt.

SANDRA SMETS

▶ Luuk Bode: De Oorsprong van Rotterdam. T/m 13 aug op de Binnenrotte, Rotterdam. Inl.: 010 2807171 / www.enterthemothership.com